

rok in bil je zadovoljen. Občutek moči ga je popolnoma prevzel. Bil je miren, ko se je spuščal k avtomobilu in potem do glavne ceste. Prižgal je radio in poiskal svojo najljubšo postajo.

Vso pot do doma je brundal osladno popevčico, ki se mu je usedla v ušesa. Tik pred svojo domačo vasjo, ko bi moral zaviti z glavne ceste, se je pred njegov avto postavil traktor, ki je hotel prav tako zaviti na stransko cesto. Brez pomislekov in s pesmijo na ustih ga je prehitel in se zaletel v nasproti drveči tovornjak, ki ga je vozil neki Nемеc na dolgi poti iz Irana.

Zgodilo se je bliskovito, hitrejšje od misli. Počilo je in zmečkalo v istem hipu. Dve dolgi uri so rezali pločevino, da bi iz gmote železja iztrgali lovčevu truplo. Mladi Nемеc, voznik tovornjaka je sedel ob cestnem kamnu. Zakopal je glavo v dlani in jokal. Jokal nad življenjem, ki ga je tako kruto določilo, da je postal nekakšen sodnik in rabelj Usode, in da je vzel življenje popolnoma neznanemu človeku.

O amor é uma comphania

Meta
Kušar

1.
Zaznaš lesk, ki drsi z duše.
Kadar drsi. Je to usoda?
Živci trpijo pod težo argumentov.
Res nisi trgal dragocenega tkiva
dušne sreče? Prosim,
malo več Življenja!
O, še so stvari, ki drhtijo.
2.
Znova in znova je dan več kot čas.

Kaj se nabira na papirjih?
 Na stopalih?
 Me oraklji pošiljajo čez vodo?
 Ahati prosijo nežnega služenja.
 Bela hiša, ah – a casa branca
 nau preta. Retoriko pahnje
 v strup.
 S tekanjem strgam tančico.
 Kako razdrapana je.
 Ah – ta črta na roki.

3.
 Kje sem, ko te dogodki spehajo?
 Zadihana visim na robu.
 Bo dež zalil junij?
 So dnevi, ki jih ne priznam. Ni jih.
 Maj se konča in potonike niso vzcvetele.
 Dež dušo prestavlja. Mojo!
 V grmih pa kosi. O, Portugal!

4.
 Slaba sem, slaba.
 Poslušam, kar ni za poslušat
 in jezero se ne blešči v moje oči.
 Glava utruje srce in oba zaspita.
 Ampak čakaj duša zeha?
 Najlepši poljubi bodo moji.
 Prosim, zapni mi te ahate okoli vratu.

5.
 Kupiti gospodu najfinejši klobuk
 je pasti na kolena pred Njega.
 Bolečina v duši ni bolna duša.
 Klanjam se.
 Kralj bolečin je nedotakljiv in samostojen.

6.
 Gledam nujnost, ki odpre
 vrtnice v modri vazi;
 gledam gospoda.
 ko se spusti s planine in pogleda,
 vem: ta ne izdaja.

7.
 Pil si ambient.
 Razkrival mape cveta. Kam?
 Komu? In dišal! Zakaj
 hočeš vodo,
 ki te bo spila.
 Pozno je.
 Zvestoba me bo rešila.
 Skromno in tiho,
 da ne boš verjel,
 dokler se ne zgodi.

8.
 Lan, volna, svila, studenci in Laura Biagiotti.
 Voda v čeburu in mozelčan.
 V zelenih kozarcih.
 Ne bom spala na pragu, ne drenjam se s predniki.
 Njihova mimikrija je okorna.
 Kadar udariš po mizi, se dvigne prah
 in pokaže se prava barva.

9.
 Žensko se igra s tabo.
 Naenkrat ni igra. Še dihaš?
 Tako temno je, ne?
 Zdaj si Tu zato, da Si verjameš.

Matej
Bogataj

Klin se s klinom zbija ISTI TIČI SKUP' LETAJO

Odkrivanje resnice, njeno iskanje – na primer na področju etičnega kot tudi na področju imaginacije – pomeni glavno lastnost novega duha. Novi duh dopušča torej tudi najbolj smeje eksperimente. Presenečenje je najpomembnejše novo sredstvo. Zaradi presenečenja, zaradi mesta, ki mu pripada, se novi duh razlikuje od vseh umetniških in književnih gibanj.«

Apollinaire

Med mnogimi teorijami o namenu umetnosti obstajata dve, ki si nasprotujeta, a sta verjetno najpomembnejši; prva je ta, da je namen umetnosti izzivanje in povzročanje estetskih doživljajev, torej nečesa prijetnega, saj je v tako pojmovani umetnosti tudi groza s sočutjem navzoča tako